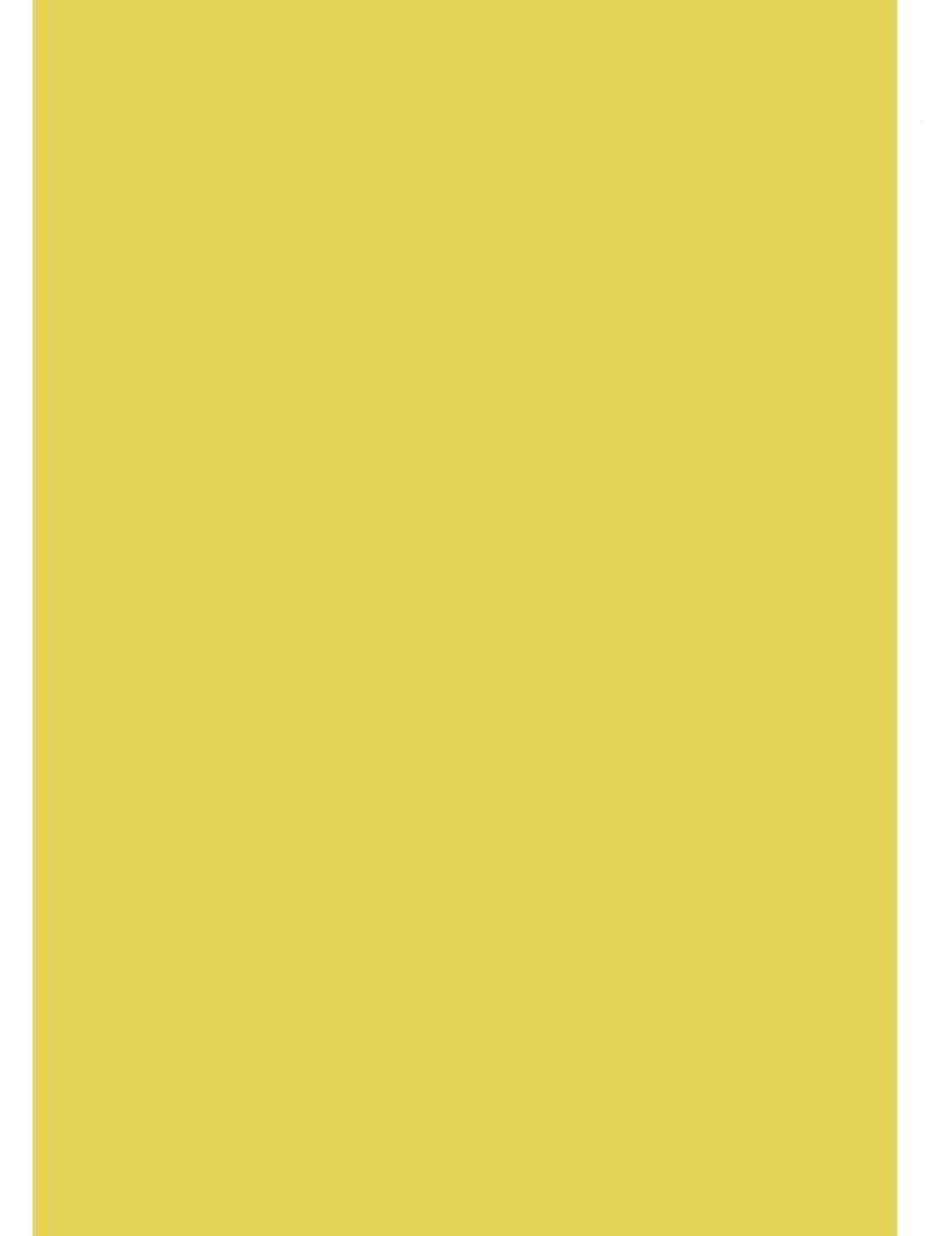

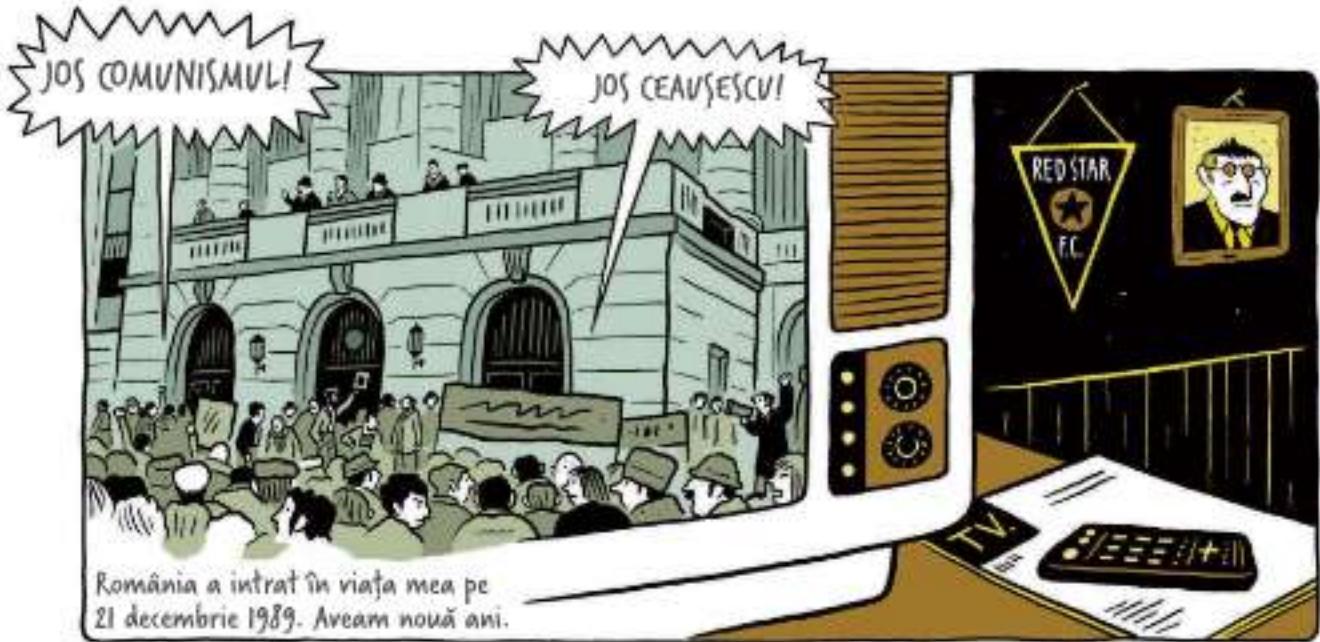
CAPITOLUL #1
**GOODBYE
CEAUSescu**

Face mash up mash up, / Înna România
Face winey-winey / Cu Comâneci
E ghid luminat / Pentru poporul înfometat
Cu nemultumiri / Face bum-bum-bum!

LUDWIG VON 88, „Ceaușescu”

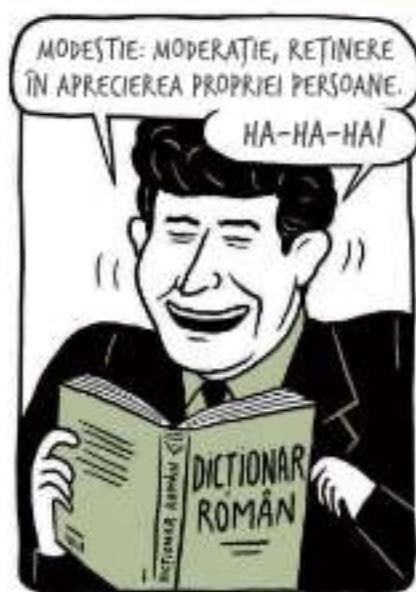

Fiu de țărani și ucenic cizmar, a urcat în ierarhia Partidului Comunist până a ajuns secretar general.

El, însă, prefera să i se spună „Conducătorul”⁽¹⁾, „Geniul Carpaților” sau „Dundarea gândirii”.

⁽¹⁾Note, vezi pagina 185.

Fără să înțeleg prea bine care era adevărată misă, asistam la ultimul lui discurs și la ceea ce mass-media a numit „Revoluția română”. O revoluție despre care nu știm, nici după treizeci de ani, dacă a fost rezultatul unei adevărate mișcări populare, o lovitură de stat pusă la cale de URSS, de Occident sau ambele⁽³⁾.

Datorită ei, fără să-i regăsesc, însă, libertatea și a adoptat democrația și liberalismul economic.

De procesul lui prieten, alături de soția sa, Elena.

și de execuția lor dezgustătoare,
pe 25 decembrie 1989.

Culmea, având în vedere că nu-l suportau pe Moș Crăciun fiindcă nu era îndeajuns de „comunist” pentru ei⁽⁴⁾.

Imaginiile asta ne-au marcat generația.

Îmi amintesc și de pachetele cu alimente și haine pe care le pregăteam la școală ca să le trimitem poporului român.

În cazul meu, interesul pentru România a venit de la sine. Aveam o relație mai specială cu țara...

S-a născut când tata era în turneu prin țările din Est cu trupa lui de rock, în anii '80.

AIURELI...

ZĂU? ȘI NUMELE MEU, ROMANO? ROMAIN, ROMANO, ROMI, ROMÂNIA... AI IMPRESIA CĂ-I DOAR O ÎNTÂMLARE?

DA, DA, SIGUR... ACUM, SERIOS, CE LEGĂTURĂ AI TU CU ROMÂNIA?

HMM... CÂND ERAM MIC, AM FOST ABANDONAT ACOLO ȘI M-AU GĂSIT NIȘTE LUPI.

Am crescut printre ei, am învățat să umblu de colo-colو în haită. La 15 ani, comunicam doar prin urlete...

Bine, recunosc. Astea-s povesti...

ÎN SCHIMB, E ADEVĂRAT
CĂ ROMÂNIA A CONTINUAT
SĂ MĂ ÎNSOTEASCĂ, ÎN MOD
CURIOS, DUPĂ REVOLUȚIE.

Prin muzica figănească și
ansamblurile zise „balcanice”,
al căror fan am devenit.

Si prin fotbal, mai ales în timpul Cupei Mondiale din 1994. Îmi placea mult de căpitanul lor, Gheorghe Hagi, supranumit „Maradona din Carpați”...

Făcea ravagii pe teren.

Selecionata lor avea cel mai frumos imn din lume..

Nu știu de ce, dar mi se făcea pielea de găină de fiecare dată. Mă emotaționa mai mult decât Marseilleza.

După un timp, am avut ocazia să-mi fac prieteni români și să vorbesc cu ei despre discriminarea la care erau supuși în Franța.

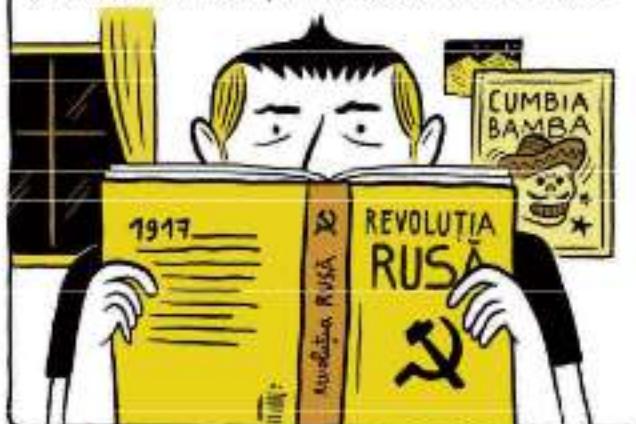
DE ZECE ANI LOCUIESC
LA PARIS. SI SUNT MEREU
ÎNTREBATĂ CÂND PLEC ACASĂ...

IAR PE MINE, DACĂ
N-AM FURAT VREUN
PORTOFEL... PFFF,
INSUPORTABIL!

Să spunem lucrurilor pe nume. De când mă stiu, nu pot să sufăr capitalismul și toate excesele lui (da, da, sunt în curent, nu s-a găsit încă altcineva mai bun...), iar când eram mai tânăr, m-a interesat comunismul...

N-am fost prea convins de ideologia asta...

Dar povestea ei, a țărilor care au „experimentat-o”, m-a pasionat din totdeauna.

Așa am ajuns să adun pe-acasă tot felul de relicve... unele pescuite de prin tomberoane!

Sau să călătoresc destul de mult prin fostele țări din blocul de Est.

Mai ales în România, unde am ajuns prima oară acum câțiva ani, cu doi prieteni.

Și apoi, pentru mulți dintre noi,
când spui România, spui...

Acest personaj imaginar a apărut în romanul scriitorului britanic Bram Stoker, care s-a inspirat din Vlad Tepeș, erou patriotic român din secolul al XV-lea și tiran degrabă vârsător de sânge, cunoscut pentru felul în care își trăgea victimele în teapă...

Legenda lui Vlad Dracul i-a făcut un deserviciu României, considerată mult timp „țara lui Dracula”.

Bine, azi trage foloasele...
Nu-i aşa, Vlad?

România înseamnă și reportajele despre orfelinate,
imediat după căderea comunismului, și cei o sută de
mii de copii abandonati care lâncezeau închisi în ele.

Pentru urechile noastre, poate aminti și de două hituri. Mă rog, tu să precizezi că n-am participat la omologare, da? Edward Maya și acordeonul obsesiv din Stereo Love.

Sau de băieții aceia cu un look bizar care scoțeau strigăte de apăși pe-o aripă de avion...

Da, da, despre grupul O-Zone⁽⁵⁾ e vorba...

Totuși, recunoașteți... în Franța, când vine vorba despre România, lumea se gândește în primul rând la romi. Da, romi (sau rrromi), figani, gitani, Romanichels, cum vreți să le spuneti⁽⁶⁾. și eu aveam tot refrenul acesta în cap. Plus vesnicile imagini cu care sunt asociati. Pustanii care sterpelează din buzușare prin autobuze, cerșetoria, refelele de prostitutie, ghetourile și.a.m.d.

SĂ VĂ FAC UN REZUMAT? DRACULA, COMUNISM, ORFELINATE, GHIVECI MUZICAL COMERCIAL, SĂRĂCIE, ROMI... și cam atât.

ASTEA-S PRACTIC SINGURELE IMAGINI PE CARE LE-AVEM AICI DESPRE ROMÂNIA ȘI DESPRE ROMÂNI.

TOATE AU CONTRIBUIT DIN PLIN LA FORMAREA „LEGENDEI NEGRE” A ACESTEI TĂRI, BAZATE PE GENERALIZĂRI, CLĂSEE, FOBII ȘI PREJUDECĂȚI.

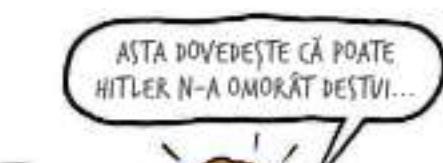
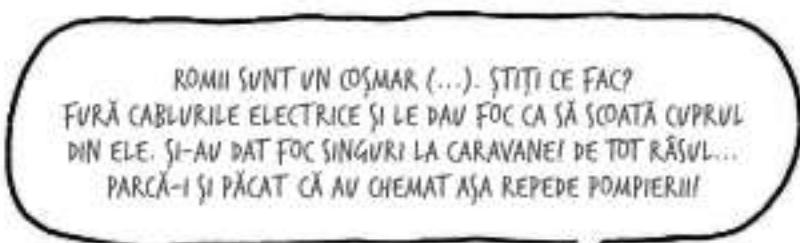

ȘI AU CREAT O IMAGINE DELOC SEXY...

În ultima vreme, anumite persoane s-au dezlănguit împotriva romilor și, în general, a românilor. Românul (rom sau nu) a devenit astfel cel mai la îndemânațap îspăsitor.

Dominique Grimault, jurnalist sportiv,
emisiunea 100% Euro, 9 iunie 2008
(de mai multe ori în timpul analizei
meciului Franța-România)

Luc Jousse, primar UMP² al Roquebrune-sur-Argens,
afirmații făcute pe 12 noiembrie 2013, la un consiliu
comunal dedicat prevenirii incendiilor de pădure

Gilles Bourdouleix, primar UDI³
al orașului Cholet, în timpul unei
altercații cu nomazii, pe 21 iulie 2013

Franck Sinisi, ales al Frontului Național⁴,
consilier municipal la Fontaine en Isère,
consiliul municipal din 21 martie 2017

²Partide politice franceze de centru-dreapta (UMP, UDI) și extremă-dreapta (FN).